

शाहार अमदानगर माहास्थलस्तित सभ्य स्मार्त माहजन माहाप्रश्निक या विदमाने तकरीकर्दे अग्रवादी ताटे व थिटे क्षेत्र पंढरपूर का कासेगाऊ पा माणदहीगाव सुहुरस्न अर्बा सितैन अलफ कारणे केली तकरीर एसी जे क्षेत्रमजकुरीने जोतीस व कुलकर्ण पूर्वजपरंपरा आपली मिरासी चालत असतां दर्दी वखूत चरिशा चाळिसामध्ये क्षेत्रमजकूर मोकासा रा रखमाजी अनंत यास जाहाला होता आराध्याचा ऐन मान ते वेळेसी आराधे आमचे वितीमध्ये संचरले ह्याणौउत्तु लागले जे जैदे तुळ्यी दोघे जण तैसा आपण तिसरा ते वेळेसी आपले वापभाऊ नामांकित थोरथोर क्रमले होते कोणी उदरव्य ऋसायातव गांव सोडून गेले होते गांवांत + रोडी झुईलमिसी कीं पाखोळी

शके १५८५ शोभकृत संवठे अस-वीन मास + + + पक्ष गुरुवार ते दिवसीं शाहार अमदानगर माहास्थल-स्तित सभ्य स्मार्त माहजन माहा-प्रस्नक या विदमाने पश्चिमवादी पंढरपुरस्त गोविंद नरसीह आराधे यानें तकरीर केली एसी जे ताटेयाचे वडील व आमचे वडील क्षेत्रमजकुरी मूळ मिरासी आपण ह्याणौउत्तु वहुत दिवस भांडीत होते सेवटीं अग्रवादी पिलंभट ताटा पस्त्रमवादी नागण आराध्या वेव्हारे राहीच्या बोरगांवास गेले तेथे पिलंभट ताटियानें दिव्य केले जे पंढरपुरीने जोतिस व उपाधिक अस्टाधिकार भिवरेचा काठ घरून राउळाचे चरण परियंत आपुले वडिलाची मिरासी नागण आराधे-याचे वडील घांगणनूरीहून आले ते मानभाव ह्याणौउत्तु अपुले वडिलीं

एक दोषे होती विजाहिराणा केला परंतु दिवाण आराध्याचे बकिलातीने आमची दादी दिघली नाही क्षेत्र मजकूर मोकासा रखमाऱ्यी अनंतास होता तब आमची ततशीर चालली नाही पुढे आणीक प्रयत्न करावा तो आधी च आपलें लोक उठवडी त्यावरी दुकळाची माहामारी पडिली माणसास माणूस खाऊ लागले प्रीतीचा विचार कैचा ऐसास्तव जोतीष दाहावीस वरिसे तस नस केले व कुलकरणाचा नास दोनी च्यारी वारिसे केला ज्ञाणौउनु आपुले लोक कितीएक अन्नअन्न करीत भेले बरवा काळ जाहाल्याउपरी आपले बापभाऊ एकदोषे गांवावरी आले तव क्षेत्रमजकुरीं मोकासा + + पढरीपंतास जाहाला + + पूर्वजपरंपरा श्रीदेवाचा + + त्यास क्षेत्रीचे वर्तमान विदित होते त्यापासी आपुले बापभाऊ इयाळ जाहाले त्यांनी आराधेयास पाचारिले वितीची तपवासी घेतां आराधे परागंदा जाहाले त्याचा मुकासा होता तोंवरी आमची विति आपण च खादली सेवटीं आराधेयांनी दावा करून हक्क पुकारा केला जे ताटे व थिटेयांस विति अमानत करून एक थलास पाठवणे त्यांनी विति अमानत केली त्याचा मुकासा वरतरफ जाहाला रा जसवंत-

पहिला मान व विडा टिळा दिघला पर ब्रातिक नव्हेती ऐसा मी रवा साधीन ज्ञाणौउनु दिव्य केले पिलंभट दिव्वीं लागला नागण आराध्याजय पत्र घेउनु गांवास आला याउपरि ताटेथिटे सांगोला देसमुखापासीं नागण आराध्यास नेऊन अधिकाराचा निर्णय करून घेत होते तो निर्णय नागण आराध्याने कबूल केला नाहीं हे वर्तमान सके १४६८ पराभव वरुसीं जाहाले त्यावरीं ताटेथिटे बाहेर जाउनु आराध्याच्या घरावरीं एउनु नागण आराध्यास घाय करून लुटून घेऊन गेले तधीपासून मागतीं करकर करितां करितां सेख जैइदीन बगैवत वकील करून ताटेयांनी नागण आराध्यास घरून नेउनु सिताव खानाचा कागद हिरून घेतला त्यावरीं नागण आराध्या मेला आमचे लोक दरवडेकरिता व नागवणेकरिता भोईं पडिले ताटे व थिटे जोरावार होउनु मिरासीस दखल जाहाले त्यावरी पांचा वरिसा तिमणा आराधे जाणते जाहाले तव ताटे व थिटे मानमानुणुकीकारणे भांडोन कासेगांवीं तिमणा आराधेयास घरून नेउनु जुलुमे चन.गविले ऐसी करकर होत असतां रा रखमाजी पंताचे कारकीदीस सुा सन सवा अशर विंगल सवछरीं तिमणा आराधे व कृष्णभट ताटे व

राऊ यास मुकासा जाहाला यांनी
 आरेजोगाईचे मायथळ करून पाठ-
 विलै त्यांनी निवाडी थळ भातागळी-
 स पाठविलै तेथें बेब्हार मनास
 अःणितां आराधे सडीस + + जाहले
 नाहीत हैं + + मुकासाईयास
 कळले तिहो एक गोस्टीचा निवाडा
 करावा तब अफजलखानाची तस-
 वीस क्षेत्र-स लागली मोकासाई कर-
 नाटकास पाठविला त्याकरिता निवाडा
 जाहाला नाही हाली मुकासाईयांनी
 रा त्रिपुरदासापासी पाठविलै त्यांनी
 निवाडा थळ स्वामीस करून पाठ-
 विलै आराधेयास माझे जोतसिकुल-
 कर्णास सालाबाद कूल निसवत नसतां
 माझा विती लाइणी झाँवतो झाणौ-
 उनु स्वामीपासी आलों असे हे तक-
 रीर सही यास लिहिलै-प्रमाणे जो
 वर्तेना तो खोटा त्यास वितीस समंध
 नाही हे तकरीर मनास आणून सभा-
 सत ज्यास खोटे करितोल त्यास पंढ-
 रीचे वितीस समंध नाही तेरीख १५
 माहे रविलोवल

स्वहस्त कोनेरी विस्वनाथ ताटे
 स्वहस्त बहिरो रतनाकर धिटा

थिटे आपणांत आपण समजोन देस
 मुख व देसकुलकर्णी याविदमानें
 कागदपत्र करून घेतले त्या दिवसा-
 पासून जोतीस व कुलकरण व
 बाजे व शाकलाजिमे व मानथान
 बारावारी तिनीं ठाई वाढून कारकी-
 दीं पंढरीपंताची पावतो खात
 आलो मिरासी बादलचे पैके पडिले
 ते तकासिमेने दिघले आणि बडिवि-
 यासी पाने तशीकेचदल तिषेजण
 भांडिलो व भांडताव समजलियावरी
 जे पैके पाडिले तेही तकासिमेने दि धले
 ऐसे चालत असतां पंढरीपंताचे वेळेस
 दिवाणवळ करून माझी मिरासी तोटे
 खाऊ लागले सर्वे च मन्मथ संवछरी
 पंढरीपती मिरासी अमानत केली
 त्यावरी दुर्मुखी संवछरीं फालगुण
 मासीं राजश्री महिपतिरायास मोकासा
 जाहाला पांचा महिनिया बहिरोवा
 थिटा गांवातून पळोन जाउनु क्रुस्ण-
 भट आराध्याचे घरीं दरवडा घेतला
 त्यावरी जोगाईचे आंबे मायथळ
 करून भातागळीस बेब्हारे गेलो
 तेथून ताटे व थिटे निघोन पंढरपुरा-
 सी गेले आझी थळीचै पत्र घेउनु
 गांवास आलो तिघे जण गांवांत च
 असतां बहिरोवा गांवांतून गेला त्याचा
 भाऊ खंडोवा थिटा गांवांत होता
 तो ही विछ्ल आराध्यास मारिले तें च
 रात्रीं बाळांतीण बाईल घेउनु पळोन

गेलां हे तकरीर सही हालीं लिहिले-
प्रमाणे वर्तेना तो खोटा तेणे पंढरी-
बाहीर जावे हे लिहिले प्रमाणे तकरीर
मनासी आणून सभासत ज्यास खोटे
करितील त्यास पंढरीची वितीस
समंध नाहीं